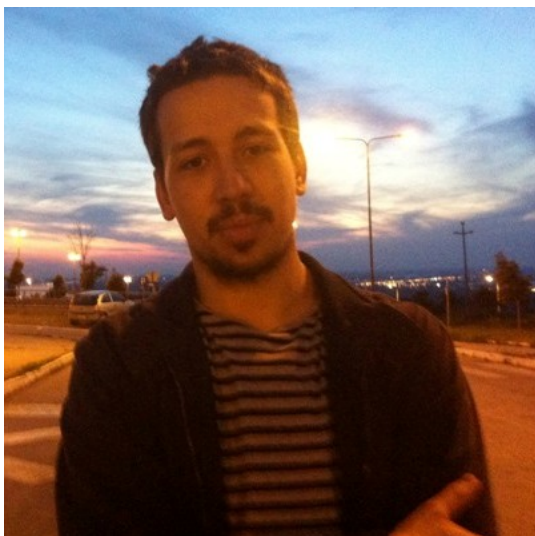

Пише: Слободан Голубовић
субота, 12 мај 2018 13:44

Свакога ко је до неке мере упућен у српску левицу може збунити [опсервација Бранка Павловића да је „Србији потребна партија радикалне левице“](#)

. Са једне стране у Србији већ постоји нешто слично левој партији, са друге, свака активна левица данас представља антитезу Србији.

Постојећу левицу код нас чини неколицина мање више активних организација и НГО-ова у чијем фокусу стоје како традиционална лева питања, тако и нека савременија. Од традиционалних, ту су радна права, економска сигурност, питање школства, здравства. Поред њих, данашњи левичари проблематизују и неке савремене тенденције у вечно транзиционој Србији: дуално образовање, деложације, супротстављање даљој прекаризацији рада, све ствари вредне хвале. У сет „савременијих питања“ могу се оквирно узети питања рода, супротстављање пронаталитативним политикима, права ЛГБТ особа, мањинска права, мигрантско питање (и многа друга).

Господин Павловић наводи каква левица је Србији потребна „захтевајући примарну снажну државу, која је нужно на антиглобалистичким и антинеолибералним, али и атитајкунским позицијама, а то ће потистнути све „прогресивно либералне“ бесмислице које слуђују свет. “Поред тога 'савремено лево' није и не сме бити антинационално“.

Ако погледамо мало боље, делује да су она левица коју господин Павловић жели и она

Пише: Слободан Голубовић
субота, 12 мај 2018 13:44

коју тренутно имамо само делимично уклопљиве. Не само да, осим традиционалних питања, левица данас радикалније него икад поставља она „прогресивно либерална“ питања, већ су сви изгледи да ће тас све више нагињати на ту страну.

Разлози за то су многи. Поред глобалног тренда интензивирања „прогресивизације“ левице, као реакције на ново буђење деснице у Америци и Европи и некритичке интерпретације тог феномена као пробуженог „фашизма“, постоји и питање материјалне репродукције (плата, стан, храна) левих активиста у Србији и свету. Са транзицијом са партијско-синдикалног на НВО-активистички модел, левица је почела да „послује“ на активистичком тржишту. С обзиром на то да је примаран облик левог организовања на овим просторима НВО-активистички, тиме су и српски леви (и левима блиски) активисти зависни од система фондација које им обезбеђују минимум материјалне репродукције. Одређене услуге које левица (у ширем смислу левица) данас пружа далеко су профитабилније од других (деконструкција родних улога, оправдавање мигрантске политике Брисела, супротстављање *Про-Лајф* политикама) и имају многоструко већи број фондова који су спремни да издвоје новац за њихову пропагацију. На тај начин, разгранат систем фондација невидљивом руком усмерава политику левице и подређује је логици тржишта на коме она обитава.

Већ је Владимир Унковски Корица, један од виђенијих чланова левичарске организације *Маркс21*

, пре коју годину у свом тексту, на порталу организације *Маркс21*,

упозоравао на кретање левице са, како он каже, *органског*

на НВО модел: „Подухват стварања левице на Истоку преко НВО сектора је у целини везан за империјалистички пројекат ширења Европске уније на Исток, који Партија европске левице није довољно недвосмислено одбацила. Стога и ширење њених структура на Исток има потенцијал да пацификује или скрајне анти-ЕУ левицу.“ Са доласком фондације

Роза Луксембург

Ш

Пише: Слободан Голубовић
субота, 12 мај 2018 13:44

тифтунг

(даље у тексту РЛС) на Балкан, на левици је дошло до транзиционих процеса који су кулминирали уласком у Словеначки парламент партије

Здružена Левица

чији је успех, како Корица каже, „делом везан за РЛС“. Поред тога, дошло је и до отварање одређених броја медијских портала и организовања бројних конференција, летњих школа, предавања итд, финансираних од стране поменутог штафтунга.

Но, до праве буре на српској левици дошло је тек у задњих пар месеци, са могућношћу да *Иницијатива Не дајмо Београд* (даље у текст НДБГ) добије одборничка места на мартовским градским изборима. Да не буде забуне,

Иницијатива

НДБГ

није у јаком смислу лева организација. Од својих почетака НВО

Министарство простора

(из кога је касније настала

Иницијатива

) део је тренда

муниципалних

покрета, концентришући се пре свега на мониторинг урбаног развоја, питања јавног простора, одрживог градског развоја и слична питања која се пре могу посматрати као пост-идеолошка него као лева питања. Ипак у задњих годину дана може се приметити постепено скретање иницијативе “налево”. Исидора Петровић и Ивица Младеновић у свом ауторском тексту од прошле године на порталу

Пешчаник

истичу: „НДБГ као Иницијатива, али и појединци који у њено име иступају у јавности, као вредности које са грађанима и грађанкама деле нарочито издвајају једнакост, солидарност и социјалну правду. Одабиром датума за концертни протест (Дан ослобођења Београда) и химне (Ај Кармела), тј. истицањем антифашизма као неприкосновене вредности, уз истовремено залагање за свима доступно школство, здравство и систем социјалне заштите, а нарочито карактером свога организовања, НДБГ се јасно креће унутар левичарског дискурса и праксе.“

Пише: Слободан Голубовић
субота, 12 мај 2018 13:44

Померање *Иницијативе* налево кулминирало је у периоду пред изборе. Јавне подршке готово свих битнијих левих организација из Србије, инострана подршка организације Јаниса Варуфакиса *ДИЕМ25*, повезивање с левичарском организацијом *Барселона ен Кому* симптоми су овог кретања. Динамика није само спољашња, на листи Иницијативе нашла се већина виђенијих бивших чланова *Левице Србије* Борка Стефановића као и неки чланови организације *Леви самит Србије*. Поред тога, активисти организације *Маркс21* и *Социјалдемократске уније* осим учествовања у кампањи, помагали су и у писању програма. Укратко, излазак Иницијативе на изборе највећи је политички догађај у задњих 25 година у коме су леви активисти имали битно политичко учешће.

MARKS21

.INFO

Revolucionarna
socijalistička
organizacija

Уз све помаке налево, Марко Стричевић на порталу организације *Маркс21* наводи извесне резерве: „Слаба организациона структура и неодлучност у реторици, која је током кампање варијала између умерено леве и 'постидеолошке позиције'”. Већ помињани члан

Маркс21

Владимир Унковски Корица на левичарском порталу

Нови

П

ламен

запажа да је активности

Иницијативе

јавност “пре перципирала као симболичку борбу за другачију, демократскију и бољу политику, него што ју је повезивала с оним написаним у програму.” Рефлектујући ове идеје у свом тексту на порталу

Ал Цазира Балканс

Пише: Слободан Голубовић
субота, 12 мај 2018 13:44

2017. године, Филип Балуновић, уредник портала

Нови Пламен

и српског издања

Le Monde

diplomatique

, наводи да је „НДБГ успео да се прилагоди тренду у друштвеним покретима који се састоји у томе да „учешће на овој или оној политичкој страни престало је бити одређено превасходно социјалном класом“.

Ово напуштање *превасходног одређења социјалном класом* које чланови *Маркс21*, марксистички најортодокснија од свих група која је учествовала у кампањи *НДБГ*

, тумаче као пост-идеолошко, део је општег тренда на левици. У свом тексту „Пост-политички Денквербот“ словеначки филозоф Славој Жижек 1999. године продубљује разлику између политичког и пост-политичког: „присјетимо се стандардног примера популарног протеста усмјереног на специфичну точку, тј. фокусираног на партикуларни захтјев („Укините тај нови порез! Правда за затворене! Зауставите експлоатацију природних богатстава!“...) – ситуација постаје политична када тај партикуларни захтјев почиње функционирати као метафоричка кондензација глобалне опозиције против Њих, оних на власти, тако да се протест ефективно не тиче само тог захтјева, него оне универзалне димензије која је нашла свој одјек у том партикуларном захтјеву. Оно што пост-политика настоји избјећи управо је та метафоричка универзализација партикуларних захтјева“.

Тренд муниципалних пост-идеолошких/политичких покрета и њиховог одустајања од универзалне димензије политичких борби овде је најбоље представила *Иницијатива НДБГ*

. Циљ политике таквих покрета није локалан само у буквалном већ и у најапстрактнијем смислу. Бранећи се од оптужби новинарке телевизије

Н

Пише: Слободан Голубовић
субота, 12 мај 2018 13:44

1

да сарађују са „организацијом која предлаже револуцију“ (мисли се на *Маркс21*

) Ксенија Радовановић (прва на листи Иницијативе) поручује да су то све сувишна питања: „Ако се зида зграда и неко покушава да вам закљони поглед, и нико вас није обавестио да ви заправо не желите да се будите и да вам се закљанџа поглед“ и да су на крају крајева “они подржали нас а не ми њих“.

Манифест „не филозофирај“ приступа, који нам Ксенија овде предлаже, у дестилованој форми изнео је пре коју годину Барак Обама у разговору са младима у Аргентини „Све су то интересантни интелектуалистички аргументи, али мислим да би за вашу генерацију, требало да будете што практичнији и изаберете оно што ради. Не морате да бринете да ли се уредно уклапа у социјалистичку или капиталистичку теорију – треба изабрати оно што ради.“ Прихватање левице на „Не филозофирај“ приступа – заглибљеног у бесконачним појединостима/партикуларностима, без претензије на било какву универзалну димензију – исцртава њене све мање политичке амбиције. Као придружени члан глобалног тренда муниципалних покрета левица је, уместо другачијег света, овај пут захтевала само “другачији град” постављајући тако као хоризонт свог политичког деловања евентуално “зграду која га закљанџа“.

Упркос свему, левица данас у једном другом смислу прави корак ка универзализацији, и то радикалној. У свом односу, пре свега према питању миграција, европски и светски левичари стоје на позицији крајњег универзализма који укида све разлике и нијансе. Не само да се њени партикуларни захтеви интегришу у савремени капиталистички поредак, него и делови њене радикално универзалистичке позиције теоријски и политички подржавају потребу капитала. Процеси увоза вишка радне снаге, поштавање периферних држава увозом младог и високообразованог становништва из њих, контрола демократског процеса унутар државе увозом популације са предвидљивим обрасцима гласања, потпомогнути су како левом теоријом тако и активизмом.

Одговор на текст Бранка Павловића "Да ли је Србији потребна странка радикалне левице?"

Пише: Слободан Голубовић
субота, 12 мај 2018 13:44

[Бранко Павловић: Србији је потребна странка радикалне левице](#)